

virkelige Forhold, naar det ærede Medlem tror, at den virkelige Notering foregaar paa det Møde, som ganske rigtig finder Sted i Nationalbanken en halv Times Tid før den officielle Notering. Dette Møde, i hvilket Fondsbørsmedlemmet af Noteringskomiteen ikke deltager, men hvori kun Hovedbankerne og et Par af de større Veksellererfirmaer, der navnlig giver sig af med Arbitrageforretninger, deltager, har kun en orienterende Karakter, og den Kurs, som de fastsætter, er kun foreløbig og danner kun Grundlaget, Begyndelseskursen, om man vil, for den Kurs, som senere bliver fastsat ved den officielle Notering paa Børsen. Mødets Betydning ligger deri, at Offentligheden ikke faar noget at vide om, hvordan Forholdet stiller sig mellem Bankerne indbyrdes, hvem der den paagældende Dag er Køber eller Sælger, og i hvilken Udstrækning Omsætning finder Sted. Hvis en saadan Orientering ikke finder Sted, hvis man med andre Ord vilde begynde den officielle Notering paa Bar Bakke, vilde det under de nuværende abnorme Forhold med de stærkt svingende Kurser, fordi andre Valutakøbere, Spekulanter og andre, der ønskede at købe eller sælge Valuta paa Børsen under den officielle Notering, vilde være tilbøjelige til at løbe med i den ene eller den anden Retning, vilde lade sig paavirke af Storbankernes Dispositioner i saa Henseende. Og det siger sig selv, at en Notering under saadanne Omstændigheder ikke alene vil blive langvarig og bevæget — det kommer man naturligvis nok over — men den vil ogsaa rumme en betydelig Fare for urimelige og derfor for den legitime Forretning højst uheldige Kursfluktuationer fra Dag til Dag.

Naar det ærede Medlem saa endvidere beklager, at den Kurs, der fastsættes ved den officielle Kursnotering, er en Kurs, der gælder 24 Timer tilbage og ikke er bindende — den gælder altsaa ikke 24 Timer frem i Tiden — og antydede, at dette skulde være i Strid med Veksellovens § 35, saa tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret heri. Jeg vil naturligvis ikke her indlade mig paa en Diskussion om Fortolkningen af § 35 i Vekselloven med en saa fremragende Jurist som det ærede Medlem. Men naar jeg siger, at jeg ikke tror, det er rigtigt, er det, fordi § 35 i Vekselloven kun siger, at en Veksel skal betales i den Møntsort, paa hvilken den lyder, og — jeg citerer ikke ordret — i visse Tilfælde kan den erlægges i indenlandsk Mønt efter den Vekselkurs, hvortil paa det Sted, hvor Betalingen sker, a vista Veksler

i den paagældende Møntsort købes paa den Tid, Indfrielsen sker. Der staar ikke noget om, at denne Veksel skal indfries til den Kurs, som er noteret paa den samme Dag; der er kun Tale om den Kurs, hvortil a vista Veksler i den paagældende Møntsort kan købes. Derfor mener jeg, det beror paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem synes deraf at ville udlede, at den Kurs, der noteres, skal være gældende, om ikke i 24 Timer, saa dog selve Noteringsdagen. Det er ganske rigtigt, at under normale Forhold, før Krigen, hvor Kursfluktuationerne ikke var store, har praktisk talt den Kurs, som blev noteret den ene Dag, været gældende til den næste Dag; dog tror jeg, at Bankerne ogsaa paa det Tidspunkt altid tog et vist Kursforbehold om Formiddagen. Men rent bortset fra dette vil det under de nuværende Forhold, hvor Kurserne svinger saa stærkt, være ganske umuligt at gøre den saaledes noterede Kurs bindende for Bankerne, idet det er ganske klart, at hvis Bankerne her var forpligtede til at respektere denne Kurs 24 Timer frem, vilde de, hvis der ude i Verden, paa Verdensbørserne, skete en Forandring til Ugunst, hvis man tænkte sig, at Kursen gik op i London, kunne risikere at blive fuldstændig lænset for deres Sterling, idet det vilde blive en meget indbringende Arbitrageforretning at købe Sterling her i København og sælge dem paa Londons Børs. Det vilde saaledes være ganske umuligt at overholde denne Bestemmelse nu. Jeg mener heller ikke, der er nogen Hjemmel i Vekselloven til at kræve, at denne Kurs skulde være bindende længere end under selve Noteringen paa den Dag, den finder Sted.

Naar endelig det ærede Medlem mener, at den Omstændighed, at Kursen ikke er bindende, gør det vanskeligt for Købmændene at kalkulere deres Varer, saa er dette heller ikke ganske rigtigt, forsaavidt som det vist er ganske sikkert, at Bankerne altid har respekteret Kursen samme Dag ved alle, hvad jeg vil kalde legitime Krav paa Valuta, d. v. s. Krav paa Valuta til Opfyldelse af Vareindkøb, medens de derimod sikkert ikke har respekteret den ved Arbitrageforretninger. Dette gælder dog kun den samme Dag; den næste Dags Formiddag har Bankerne sikkert altid ligesom tidligere taget et vist Kursforbehold, og det er en Risiko, enhver Købmand ved, han maa regne med. Jeg tror derfor heller ikke, det ærede Medlem har Ret i, at dette Forhold har virket til stor Gene for Købmændene.

Jeg vil dernæst i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om, at dette For-